

LUẬT THẬP TỤNG

QUYỂN 16

V. CHÍN MƯƠI PHÁP BA DẬT ĐỀ (Tiếp Theo):

60-Giới Nửa Tháng Tắm Một Lần:

Phật tại thành Vương xá, lúc đó trong thành có ba ao nước tắm, ao nước thứ nhất dành cho vua và phu nhân tắm, ao nước thứ hai dành cho vương tử và đại thần tắm, ao nước thứ ba dành cho nhân dân tắm. Vua Bình sa vốn tin sâu Phật giáo nên nói với các đại thần: “Các bậc thượng nhơn nên tắm trong ao nước dành cho ta tắm”, do đó nên các Tỳ kheo thường thường đến tắm trong ao nước này. Một hôm vua Bình sa muốn tắm nên bảo người giữ ao: “Nên đuổi hết mọi người đi, ta muốn đến tắm”, người giữ ao đuổi hết mọi người đi, chỉ còn có Tỳ kheo ở lại vì người giữ ao nghĩ rằng: “Vua vốn kính Tỳ kheo, nếu đuổi đi thì vua sẽ nổi giận”, nghĩ rồi liền đến bạch vua: “Đã đuổi hết mọi người đi, chỉ còn Tỳ kheo”, vua nói: “Lành thay, cứ để các thượng nhơn tắm trước”. Sau khi các Tỳ kheo tắm xong đi hết, người giữ ao mới đến bạch vua, vua liền đến tắm, khi vua tắm xong thì trời sáng, lúc đó vua nghĩ: “Ta nay ra thành không nên không gặp Phật mà trở vào trong thành”, nghĩ rồi liền đến chỗ Phật đánh lễ rồi ngồi một bên, Phật liền thăm hỏi: “Đại vương, mới sáng sớm vì sao đến”, vua đem việc trên bạch Phật, Phật thuyết pháp cho vua được lợi hỉ rồi yên lặng, vua đứng dậy đánh lễ Phật, hữu nghi rồi ra về. Không bao lâu sau Phật do nhân duyên này nhóm Tỳ kheo tăng rồi quở trách các Tỳ kheo: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại thường thường đến tắm khiến cho vua dòng Sát-đế-ly đã quán đảnh ở trong ao nước của mình mà không được tắm”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo chưa tới nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo chưa đủ nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, đủ nửa tháng hoặc hơn thì không phạm.

Lúc đó vào một tháng cuối của mùa xuân và một tháng đầu của mùa hạ, trời rất nóng bức, do các Tỳ kheo không thường tắm nên thân dơ ngứa, bức rức khó chịu liền bạch Phật: “Cúi xin Thế tôn, trời nóng bức như thế nên cho các Tỳ kheo tắm rửa”, Phật nói: “Cho tắm, từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỳ kheo chưa tới nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, trừ nhân duyên. Nhân duyên là vào tháng cuối của mùa xuân và vào tháng đầu của mùa hạ, trời nóng bức.

Tướng phạm trong giới này là nếu trời chưa đến nổi nóng bức mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, trời nóng bức tắm thì không phạm.

Phật tại thành Vương xá, lúc đó có nhiều Tỳ kheo bệnh dùng tô dầu thoa thân, do không tắm nên thân dơ ngứa, bức rức khó chịu liền bạch Phật: “Cúi xin Thế tôn, cho nhân duyên bệnh được tắm”, Phật nói: “Từ nay cho nhân duyên bệnh được tắm, vì lợi ích cho người bệnh như thức ăn không khác. Từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỳ kheo chưa tới nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, trừ nhân duyên. Nhân duyên là trời nóng bức, khi bệnh. Bệnh là bệnh lạnh, bệnh nóng, bệnh phong nếu được tắm thì bệnh lành.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo không bệnh, chưa tới nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, nếu bệnh thì không phạm.

Phật tại thành Vương xá, lúc đó các Tỳ kheo trước giờ ngọ đắp y mang bát vào thành khát thực, bỗng có gió bão nổi lên thổi y rời khỏi thân, bụi đất dính đầy người, không được tắm nên ngứa ngáy khó chịu liền bạch Phật: “Cúi xin Thế tôn cho nhân duyên bị gió thổi được tắm”, Phật nói: Từ nay cho nhân duyên bị gió thổi được tắm, từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỳ kheo chưa tới nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, trừ nhân duyên. Nhân duyên là khi trời nóng bức, khi bệnh, khi bị gió thổi.

Tướng phạm trong giới này là nếu không bị gió thổi mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, bị gió thổi tắm thì không phạm.

Phật tại thành Vương xá, lúc đó các Tỳ kheo mặc y mới nhuộm vào thành khát thực gặp mưa to, bị ướt y, nước nhuộm thấm vào thân sanh ghẻ lở, không được tắm nên bức rức khó chịu liền bạch Phật: “Cúi xin Thế tôn cho nhân duyên gặp mưa to được tắm”, Phật nói: Cho nhân duyên gặp trời mưa được tắm, từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỳ kheo chưa tới nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, trừ

nhân duyên. Nhân duyên là khi trời nóng bức, khi bệnh, khi bị thổi, khi gặp trời mưa.

Tướng phạm trong giới này là nếu không gặp trời mưa mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, gặp trời mưa tắm thì không phạm.

Phật tại nước A-la-tỳ, lúc đó các Tỷ kheo làm chùa mới do gánh đất, bùn, ngói, gạch... để xây cất mà không được tắm nên thân dơ ngứa khó chịu và mệt mỏi, liền đem việc này bạch Phật: “Cúi xin Thế tôn do nhân duyên làm việc được tắm”, Phật nói: “Cho nhân duyên làm việc được tắm, từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỷ kheo chưa tới nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, trừ nhân duyên. Nhân duyên là khi trời nóng bức, khi bệnh, khi bị gió thổi, khi trời mưa, khi làm việc. Làm việc là cho đến quét một thước đất trong Tăng phường.

Tướng phạm trong giới này là nếu không có nhân duyên làm việc mà tắm thì phạm Ba-dật-đề; nếu có làm việc, tắm thì không phạm.

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó có các Tỷ kheo từ nước Kiền-tát-la du hành đến nước Xá-vệ, do bụi đất ở vùng đất này nhiều nên khi đi đường bụi đất bám dính người, không được tắm nên thân dơ ngứa, bức rứt khó chịu liền bạch Phật: “Cúi xin Thế tôn cho nhân duyên đi đường được tắm”, Phật nói: “Cho nhân duyên đi đường được tắm, từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỷ kheo chưa tới nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề, trừ nhân duyên. Nhân duyên là khi trời nóng bức, khi bệnh, khi bị gió thổi, khi trời mưa, khi làm việc, khi đi đường. Đi đường là cho đến đi nửa do tuần, hoặc đến hoặc đi.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỷ kheo đến ngày hôm qua mà ngày nay tắm thì phạm Ba-dật-đề; ngày mai mới đi mà ngày nay tắm thì phạm Ba-dật-đề; nếu đi nửa do tuần dù đến hay đi mà tắm thì không phạm. Nếu Tỷ kheo không có sáu nhân duyên kể trên, chưa tới nửa tháng mà tắm thì phạm Ba-dật-đề; nếu có nhân duyên không nói với các tk mà liền tắm thì phạm Đột-kiết-la.